

HildeKroonMediation

Kinder- en partneralimentatie

Hilde Kroon Mediation
Mediation - Juridische advies - Training
Administratie: Chopinlaan 116, 6865 EZ Doorwerth
T: 06-30.09.83.69 E: info@hildekroonmediation.nl W: hildekroonmediation.nl
B: 57.47.09.231 KVK: 57675333 BTW: NL176647089B02

Inhoud

Voorwoord	3
Hoofdstuk 1. Kinderalimentatie	4
Kinderkosten/kinderbijslag en kindgebonden budget	4
Tremnormen.....	4
Werkelijke kinderkosten en werkelijke inkomsten en uitgaven.	5
Fiscale consequenties.....	6
Fiscale faciliteiten	7
1. Kinderbijslag	7
2. Kindgebonden budget	7
3. Inkomensafhankelijke combinatiekorting.....	7
4. Kinderopvangtoeslag.....	8
5. Fiscale optimalisatie	8
Einde kinderalimentatie: bijdrage in levensonderhoud en studie.....	8
Hoofdstuk 2. Partneralimentatie.....	9
Tremnormen.....	9
Behoefte	9
Draagkracht	10
Jus-vergelijking	10
Laagste van de drie.....	10
Werkelijke kosten en werkelijke inkomsten en uitgaven.	10
Verschillende manieren van uitkeren	11
Fiscale consequenties.....	11
Einde partneralimentatie	12
Hoofdstuk 3. Indexering alimentatiebedrag	14
Jaarlijkse indexering	14
Geen wettelijke indexering	14
Niet betaalde indexering.....	14
Conclusie: rechter of mediation.....	15
Meer informatie:	15

Voorwoord

Alimentatie is de naam voor de bijdrage die wettelijk verplicht is om te voorzien in levensonderhoud in geval van een verzorgingsbehoefte van kinderen en/of een ex-partner.

Onderscheid wordt gemaakt tussen partneralimentatie en kinderalimentatie. De kinderalimentatie gaat vóór de partneralimentatie.

Van partneralimentatie is sprake als een huwelijk of geregistreerd partnerschap wordt beëindigd. Dit vloeit voort uit de wederzijdse onderhoudsverplichting die is vastgesteld in de wet. De hoogte van de alimentatie is niet wettelijk vastgelegd. Wel zijn er normen vastgelegd in het Rapport Alimentatienormen (het zogenaamde Tremarapport) van de expertgroep alimentatienormen. Deze Tremanormen dienen als leidraad (richtlijn) voor de vaststelling van de alimentatie, naast andere argumenten van betrokkenen. De rechter maakt de afweging of betrokkenen zelf (mediation).

Hoofdstuk 1. Kinderalimentatie

Kinderkosten/kinderbijslag en kindgebonden budget

De kinderkosten worden uitgesplitst in de **gewone kinderkosten** (eten, drinken, gas-water-licht) en **bijzondere kinderkosten** (alle andere kosten, zoals kleding, hobby's, schoolkosten).

De kinderbijslag is een vergoeding vanuit de overheid om te voorzien in de bijzondere kinderkosten. Het kindgebonden budget is een vergoeding vanuit de overheid om het inkomen van de alleenstaande ouder te verhogen om te kunnen voorzien in de gewone kinderkosten.

Bij de vaststelling van de kinderalimentatie wordt door een rechter enerzijds rekening gehouden met de zogenaamde 'Tremanormen' als richtlijn en anderzijds met de argumenten van de ouders omtrent de werkelijke kinderkosten, inkomsten en uitgaven van de ouders.

In plaats van de rechter de afweging te laten over wat redelijk en billijk is, maken de ouders in mediation zelf hun afweging. Daarbij worden ook de Tremanormen als richtlijn genomen. Daarnaast kunnen de ouders de uitkomsten daarvan toetsen aan de hand van de werkelijke kinderkosten, en werkelijke inkomsten en uitgaven.

Tremanormen

De Tremanormen geven een normbedrag voor de totale kinderkosten (zonder uitsplitsing in gewone en bijzondere kinderkosten), afgeleid uit jarenlang Nibud onderzoek naar wat ouders gemiddeld aan hun kinderen uitgeven.

Uitgangspunt bij de Tremanormen is dat de behoefte van de kinderen afhankelijk is van het welstandniveau van het gezin en dat het welstandniveau van de kinderen na de scheiding zoveel mogelijk dient te worden gehandhaafd.

Het welstandsniveau hangt af van het gezinsinkomen (gezamenlijk bruto inkomen van de ouders) en van het aantal kinderen in het gezin. Soms moet het bedrag worden verhoogd met bijzondere kosten, zoals bijvoorbeeld kosten van topsport.

Uitgangspunt is het gezamenlijk bruto gezinskomen op jaarbasis, incl. vakantiegeld en (gemiddelde van de) bonussen/toeslagen voor zover deze op regelmatige basis worden verstrekt.

Hoe zit het met vermogen?

Vermogen blijft in principe buiten de alimentatieberekening. Alleen inkomen geldt als grondslag voor de berekening.

Als vermogen rendeert, levert het wel inkomen op. Denk aan renten of aan huurinkomsten. Deze inkomsten behoren tot het inkomen van een alimentatieplichtige of alimentatiegerechtigde net als salaris. De Tremanormen stellen de rente vast op een fictief rendement van 4%, zoals ook de Belastingdienst dat doet voor het box III vermogen. Aangezien de rentestand thans buitengewoon laag is, wordt in de rechtspraak momenteel gerekend met lagere percentages.

Hoofdregel is dus dat vermogen buiten beschouwing wordt gelaten. Onder specifieke omstandigheden kan het zo zijn dat van de alimentatieplichtige en/of alimentatiegerechtigde toch verwacht mag worden in te teren op vermogen. Dan wordt dus niet enkel rekening gehouden met rendement uit vermogen, maar ook met het vermogen zelf. Voor de alimentatieplichtige betekent dit bijvoorbeeld dat hij een huis moet verkopen of spaargeld moet opnemen om daarmee kinderalimentatie en/of partneralimentatie te voldoen. Ook de alimentatiegerechtigde moet soms interen op vermogen en bijvoorbeeld spaargeld aanspreken om daarmee in de kosten van levensonderhoud te voorzien. Onder welke feiten en omstandigheden moet worden ingeteerd op vermogen is lastig aan te geven. Het hangt vooral af van de financiële posities van de ex-partners of dit van (een van) hen geveerd kan worden.

Werkelijke kinderkosten en werkelijke inkomsten en uitgaven.

In de praktijk blijkt dat het niet altijd lukt om eenzelfde welstandniveau te kunnen handhaven bij het voeren van twee huishoudens. Ook het verschil in (vaste) lasten maakt dat er feitelijk verschil is in het (netto) beschikbaar inkomen voor de kinderkosten. Daarnaast ontvangt soms maar één van beide ouders kindgebonden budget.

Het is dus belangrijk om de werkelijke (toekomstige) financiële situatie inzichtelijk te krijgen, bijvoorbeeld door het invullen van budgetlijsten met daarin alle inkomsten en uitgaven uitgesplitst.

De ouders zijn vrij om af te spreken of bij het bepalen van het beschikbare inkomen uitgegaan wordt van ieders netto inkomen en/of rekening wordt gehouden met vaste lasten of met vaste en variabele lasten. Ook is onderhandelbaar of het resterende saldo gelijk moet zijn of in een bepaalde verhouding (degene die meer werkt of meer verdient mag meer overhouden?).

De werkelijke kinderkosten kunnen toenemen naarmate de kinderen ouder worden. Meestal wordt daarom afgesproken jaarlijks de kinderkosten en/of de hele berekening opnieuw na te lopen op wijzigingen.

Fiscale consequenties

Kinderalimentatie is fiscaal neutraal. De ontvangen alimentatie hoeft niet te worden opgegeven en de betaalde alimentatie is niet aftrekbaar.

Fiscale faciliteiten

Sinds 1 januari 2015 gelden enkel nog de volgende regelingen ter tegemoetkoming in de kosten van kinderen:

Voor de specifieke bedragen, voorwaarden en proefberekeningen wordt verwezen naar www.belastingdienst.nl.

1. Kinderbijslag

De kinderbijslag is een toeslag van de overheid welke is bedoeld voor het voorzien in de zogenaamde bijzondere kinderkosten (kleding, sport e.d.).

De instantie die de Kinderbijslagwet uitvoert -de Sociale Verzekeringsbank (SVB)- betaalt de kinderbijslag uit aan degene bij wie de kinderen staan ingeschreven.

De SVB gaat er bij co-ouderschap van uit dat het kind tot de huishoudens van beide ouders behoort. Daardoor hebben zij allebei recht op de helft van de kinderbijslag. De SVB vraagt de ouders aan wie de kinderbijslag moet worden uitbetaald. Vervolgens regelt u zelf hoe u het geld onderling verdeelt. De SVB kan het bedrag ook zelf verdelen, maar betaalt de kinderbijslag bij voorkeur aan één ouder uit. Je kunt echter ook middels een daarvoor bestemd formulier aangeven dat de kinderbijslag op een gezamenlijke (kinder)rekening gestort moet worden.

2. Kindgebonden budget

Het kindgebonden budget is een extra bijdrage van de overheid aan alleenstaande ouders om het inkomen te verhogen en daarmee in de zogenaamde gewone kinderkosten (huisvesting en levensonderhoud) te kunnen voorzien.

Met de uitspraak van de Hoge Raad – het hoogste rechtscollege van Nederland - van 9 oktober 2015 is er eindelijk duidelijkheid over kinderalimentatie voor alleenstaande ouders. De Hoge Raad heeft namelijk beslist dat het Kindgebonden budget niet in mindering dient te worden gebracht op de kosten van een kind, behoeft genaamd in juridische bewoordingen, maar dient te worden opgeteld bij het inkomen van de alleenstaande ouder.

Het kindgebonden budget wordt door de Belastingdienst uitgekeerd aan degene op wiens adres de kinderen staan ingeschreven en die de kindertoeslag ontvangt.

Wanneer er twee of meerdere kinderen zijn kunnen partijen ervoor kiezen om op elk adres één kind in te schrijven en ieder apart kindgebonden budget aanvragen.

Degene met het laagste inkomen zal het meeste kindgebonden budget kunnen ontvangen.

Uiteraard kan in onderling overleg anders worden overeengekomen, bijvoorbeeld om het optimale bedrag aan te vragen en het te verdelen over de beide ouders, al dan niet gelijk.

3. Inkomensafhankelijke combinatiekorting

Om in aanmerking te komen voor de inkomensafhankelijke combinatiekorting moet bij de Basisregistratie Personen een kind van jonger dan 12 jaar langer dan 6 maanden in een

kalenderjaar staan ingeschreven op uw woonadres. Het maakt niet uit of het uw eigen kind is, of een kind van uw fiscale partner.

4. Kinderopvangtoeslag

De hoogte van de kinderopvangtoeslag hangt af van de hoogte van uw inkomen, het aantal kinderen en de soort opvang. U kunt per kind voor maximaal 230 uur per maand kinderopvangtoeslag krijgen. Er geldt ook een maximumuurtarief.

Beide ouders kunnen kinderopvangtoeslag krijgen bij co-ouderschap. Ieder voor het eigen deel van de kosten. Als co-ouders kunt u samen kinderopvangtoeslag krijgen voor maximaal 230 uur per kind per maand.

5. Fiscale optimalisatie

- Heeft u meer kinderen? Verdeel de kinderen 'op papier' over beide huishoudens. Dit vergroot de kans dat beide ouders in aanmerking komen voor sommige regelingen.
- Heeft u één kind? Schrijf het kind in op het adres van de ouder met het laagste inkomen. Dit vergroot de kans om aanspraak te maken op regelingen of op een hoger bedrag. U kunt deze bedragen zelf onderling verrekenen.

Einde kinderalimentatie: bijdrage in levensonderhoud en studie

Kinderalimentatie geldt totdat een kind 18 jaar oud is geworden.

Voor kinderen van 18 tot 21 jaar is er een wettelijke verplichting om te voorzien in een bijdrage in levensonderhoud en studie. Vaak komt het bedrag overeen met de kinderbehoefte die gold tot 18 jaar. In de Wet Studiefinanciering is een berekening opgenomen voor de ouderlijke bijdrage die verlangt wordt in het kader van de studiefinanciering.

Het kind is nu degene die dit bedrag bij de ouders moet vorderen. De ouders dragen bij naar evenredigheid van inkomen, waarbij de (verhoogde) partneralimentatie dan bij het inkomen geteld wordt.

Het percentage waarmee de alimentatie wordt verhoogd, wordt door de minister van Justitie jaarlijks bepaald. De minister houdt o.a. rekening met de loonstijgingen. Het Centraal Bureau voor de Statistiek (CBS) stelt vervolgens het percentage vast.

Hoofdstuk 2. Partneralimentatie

Er is pas ruimte voor partneralimentatie als er draagkracht resteert nadat de kinderalimentatie in acht is genomen.

Sinds 1 januari 2020 is de termijn van partneralimentatie gelijk aan de helft van de duur van het huwelijk, met een maximum van vijf jaar, uitzonderingen daargelaten.

De uitzonderingen zijn:

1. Jongste kind jonger dan 12 jaar

De alimentatieontvanger die voor de kinderen zorgt, houdt minimaal recht op partneralimentatie totdat het jongste kind 12 jaar is.

2. Huwelijken langer dan vijftien jaar

Als het huwelijk langer heeft geduurd dan vijftien jaar en waarbij de alimentatieontvanger tien jaar voor de AOW-leeftijd zit, kan de alimentatieplicht doorlopen tot de pensioendatum.

3. 50-plussers

Alimentatieontvangers die 50 jaar of ouder zijn en die langer dan vijftien jaar zijn getrouwd, hebben maximaal tien jaar recht op partneralimentatie.

4. Schrijnende gevallen

Er is een zogenaamde hardheidsclausule voor schrijnende gevallen. Hiervan is sprake, als de beëindiging van de partneralimentatie te zeer ingrijpend is, zoals bij ziekte, of blijvende arbeidsongeschiktheid.

Uiteraard is het mogelijk onderling afwijkende afspraken te maken!

Tremanormen

In de tremanormen wordt de partneralimentatie berekend op grond van enerzijds de behoefte van de alimentatiegerechtigde en anderzijds de draagkracht van de alimentatieplichtige.

De (wettelijke) grondslag voor de partneralimentatie is gelegen in de levensgemeenschap die door het huwelijk is geschapen, welke gemeenschap in haar onderhoudsplicht haar werking behoudt ook al wordt het huwelijk beëindigd.

Behoefte

Na het huwelijk heeft de partner die *niet voldoende inkomen* heeft, *noch in redelijkheid kan verwerven*, recht op partneralimentatie.

Onder *niet voldoende inkomen* moet worden verstaan: niet voldoende om het welstandsniveau tijdens het huwelijk te kunnen voortzetten.

In redelijkheid verwerven wil zeggen dat degene die alimentatie vraagt zich moet inspannen om in eigen onderhoud te voorzien.

Direct na een echtscheiding gaat de rechter in de regel uit van de bestaande situatie. Bij een herziening van de alimentatie zal ook worden getoetst of de alimentatiegerechtigde zich sinds de echtscheiding voldoende heeft ingespannen om in eigen inkomen te voorzien.

Draagkracht

Als de behoefte vaststaat moet getoetst worden of de alimentatieplichtige voldoende draagkracht heeft om in deze behoefte te voorzien. Meestal is dat niet het geval en dan wordt de alimentatie begrensd door de draagkracht van de alimentatieplichtige.

De alimentatieplichtige betaalt nooit meer dan zijn draagkracht toelaat. De draagkracht is afhankelijk van de nieuwe omstandigheden van de alimentatieplichtige.

Jus-vergelijking

De partneralimentatie kan nooit zo hoog zijn dat de alimentatiegerechtigde méér te besteden heeft dan de alimentatieplichtige.

Of dat het geval is wordt berekend met een zogenaamde 'jus-vergelijking'. Hierin wordt berekend bij hoeveel alimentatie beide partners evenveel vrij te besteden hebben. Het gaat hier om de verdeling van de 'luke' (allebei evenveel 'jus over de aardappelen').

Laagste van de drie

De partneralimentatie kan dus op drie manieren worden berekend:

- 1) de behoefte;
- 2) de draagkracht van de alimentatieplichtige;
- 3) de 'jus-vergelijking';

De laagste van de drie bepaalt de alimentatie.

Werkelijke kosten en werkelijke inkomsten en uitgaven.

De tremanormen vormen een richtlijn voor de rechter om de alimentatie vast te stellen. Daarnaast houdt de rechter rekening met ieders argumenten.

De meeste discussies gaan over de (on)mogelijkheid om daadwerkelijk de alimentatie te kunnen voldoen. Het is dus belangrijk om de werkelijke (toekomstige) financiële situatie inzichtelijk te krijgen, bijvoorbeeld door het invullen van budgetlijsten met daarin alle inkomsten en uitgaven uitgesplitst.

De ex-partners zijn vrij om af te spreken of bij het bepalen van het beschikbare inkomen uitgegaan wordt van ieders netto inkomen en/of rekening wordt gehouden met vaste lasten of met vaste en variabele lasten. Ook is onderhandelbaar of het resterende saldo gelijk moet zijn of in een bepaalde verhouding (degene die meer werkt of meer verdient mag meer overhouden?).

Verschillende manieren van uitkeren

De vastgestelde alimentatieverplichting kan op verschillende manieren tot uitvoering (uitbetaling) worden gebracht. Uiteraard moeten beide partijen het erover eens zijn.

Opties:

- Het verstrekken van een periodieke uitkering, bijvoorbeeld in maandelijkse termijnen (gebeurt het meest).
- Het afkopen van de alimentatieverplichting in één keer.
- De afkoop kan ook plaatsvinden door het betalen van een koopsom aan een verzekeringsmaatschappij voor een direct ingaande lijfrente.
- Het verrekenen van de alimentatie met vermogensbestanddelen. Dit is een afkoop in één keer. Zie hiervoor.
- (Een gedeelte van) de alimentatie wordt vervangen door het verstrekken van het woongenot van de eigen woning van de betaler aan de ontvanger.

Fiscale consequenties

Ontvangen partneralimentatie

De ontvangen partneralimentatie is inkomen en wordt dus belast. Het juiste tarief hangt af van het overige inkomen en de manier waarop de alimentatie wordt uitgekeerd. Betaalde partneralimentatie is aftrekbaar.

- Bij het verstrekken van een periodieke uitkering, bijvoorbeeld in maandelijkse termijnen, zijn de termijnen voor de betaler aftrekbaar voor de inkomstenbelasting in box 1 als persoonsgebonden. Voor de ontvanger zijn de termijnen progressief belast als periodieke uitkeringen in box 1.
- Bij het afkopen van de alimentatieverplichting in één keer is de totale som bij de betaler in zijn geheel aftrekbaar als persoonsgebonden aftrek in box 1. Bij de ontvanger is de totale som in zijn geheel belast in box 1.
- Bij het voldoen van een koopsom aan een verzekeringsmaatschappij voor een direct ingaande lijfrente is de koopsom voor de betaler in zijn geheel aftrekbaar als persoonsgebonden aftrek in box 1. De ontvanger betaalt de inkomstenbelasting niet in één keer, maar over de ontvangen termijnen.

- Bij het verrekenen van de alimentatie met vermogensbestanddelen wordt dit beschouwd als een afkoop in één keer. Zie hiervoor.
- Als (een gedeelte van) de alimentatie wordt vervangen door het verstrekken van het gratis woongenot van de eigen woning van de betaler aan de ontvanger dan is de partneralimentatie gelijk aan het eigenwoningforfait van die woning en in zijn geheel aftrekbaar als persoonsgebonden aftrek in box 1 bij de eigenaar en belast in box 1. bij de gebruiker.

Betaalde partneralimentatie

Betaalt u partneralimentatie aan uw ex-partner? Dan mag u die partneralimentatie in uw aangifte inkomstenbelasting aftrekken.

U mag 51,95% van het bedrag aan partneralimentatie die u in 2018 betaald hebt, aftrekken bij uw belastingaangifte. Als u in 2018 bijvoorbeeld in totaal 3.000 euro partneralimentatie betaalde, mag u 1.558,50 euro aftrekken van uw inkomstenbelasting.

Minder partneralimentatie aftrekbaar vanaf 2020.

Vanaf 2020 kunt u minder partneralimentatie aftrekken van de belasting. Vanaf 2023 kunt u nog 37,05% betaalde partneralimentatie aftrekken.

Einde partneralimentatie

De alimentatieverplichting vervalt als de ontvangende ex-partner opnieuw trouwt, een geregistreerd partnerschap aangaat of gaat samenwonen.

In overleg kan hiervan worden afgeweken.

Hoofdstuk 3. Indexering alimentatiebedrag

Jaarlijkse indexering

De alimentatieplichtige, diegene die de alimentatie betaalt, dient zelf de indexering toe te passen op het alimentatiebedrag. Indien de alimentatieplichtige de indexeringsverhoging niet zelf doorvoert, is het uiteraard wel aan de alimentatiegerechtigde om daar bij de alimentatieplichtige melding van te maken. De alimentatieplichtige is overigens verplicht om de indexeringsverhoging door te voeren.

Voorbeeldberekening:

In 2018 is de alimentatie vastgesteld op een bedrag van € 500,- per maand. Tenzij er afwijkende afspraken zijn gemaakt met betrekking tot de wettelijke indexering, zal dit bedrag per 1 januari 2019 verhoogd dienen te worden met 2%.. Dit komt neer op een verhoging van € 10,00. Per 1 januari 2018 dient door de alimentatieplichtige totaal een bedrag van € 510,00 per maand aan de alimentatiegerechtigde te worden voldaan.

Geen wettelijke indexering

Niet in ieder geval is de wettelijke indexering van toepassing. Het kan zijn dat in een echtscheidingsconvenant afwijkende afspraken gemaakt worden over de wettelijke indexering of dat de rechter in een beschikking anders heeft bepaald. Ook indien de alimentatie dateert van voor 1 januari 1973 behoeft er niet geïndexeerd te worden.

Niet betaalde indexering

Mocht het zo zijn dat de alimentatieplichtige heeft nagelaten de wettelijke indexering door te voeren, dan is het mogelijk om de niet-betaalde indexering over maximaal vijf jaar, met terugwerkende kracht, terug te vorderen. Het is uiteraard aan de alimentatiegerechtigde om de alimentatieplichtige hierop te wijzen en te verzoeken het niet betaalde bedrag te voldoen. Afhankelijk van het alimentatiebedrag, kan dit behoorlijk oplopen.

Voorbeeld: Als in 2014 de alimentatie is vastgesteld op € 500,-, dan dient per 1 januari 2015, en elk jaar daarna, de alimentatie verhoogd te worden met de wettelijke indexering. In 2015 was dit percentage 0,8%, in 2016 1,3%, in 2017 2,1%, in 2018 1,5%.

In onderstaande tabel ziet u wat de jaarlijkse indexering doet met het in 2014 vastgestelde alimentatiebedrag van € 500,-.

Jaar	Indexeringspercentage	Bedrag incl. indexering
2015	0,8%	€ 504,00
2016	1,3%	€ 510,55
2017	2,1%	€ 521,27
2018	1,5%	€ 529,09
2019	2%	€ 539,67

Uit het bovenstaande overzicht blijkt dat een alimentatie van € 500,- die is vastgesteld in 2014, per 1 januari 2019 € 539,67 bedraagt.

Conclusie: rechter of mediation

Bij de vaststelling van de kinder- en partneralimentatie wordt door een rechter enerzijds rekening gehouden met de 'Tremnormen' als richtlijn en anderzijds met de argumenten van betrokkenen omtrent de werkelijke inkomsten en uitgaven. Regelmatig ontstaat discussie over de hoogte van de alimentatie. Verschillende berekeningen doen de ronde op het internet en betrokkenen komen soms met verschillende uitkomsten. De verschillen hebben vooral te maken met de interpretatie en toepassing van de verstrekte gegevens. Het is daarom belangrijk bij de berekening goed af te stemmen welke bedragen worden ingevuld en waarom en wat de onderlinge belangen en drijfveren zijn.

In plaats van de rechter de afweging te laten over wat redelijk en billijk is, maken de ouders in mediation zelf hun afweging.

Het is daarbij belangrijk om – zoals hiervoor gemeld – naast de Tremnormenberekening, de werkelijke (toekomstige) financiële situatie inzichtelijk te krijgen, bijvoorbeeld door het invullen van budgetlijsten met daarin alle inkomsten en uitgaven (werkelijk besteedbaar inkomen) uitgesplitst.

Daarbij maken de betrokkenen zelf de keuze of zij enkel de vaste lasten of ook de variabele lasten meetellen, en of zij het verschil delen zodat ieder evenveel overhoudt of dat degene die meer verdient ook meer mag overhouden.

Zo worden de gegevens transparant en kunnen betrokkenen zelf de alimentatie vaststellen op basis van eigen inzicht en overleg. Het is bewezen dat afspraken die in onderling overleg worden gemaakt, beter standhouden dan afspraken die zijn opgelegd.

Meer informatie:

Kijk voor meer informatie op:

- www.lbio.nl
- <https://www.rechtspraak.nl/Voor-advocaten-en-juristen/Reglementen-procedures-en-formulieren/Civil/Familie-en-jeugdrecht/Paginas/Expertgroep-Alimentatienormen.aspx>
- www.alibox.nl

of maak een afspraak voor vrijblijvend en kosteloos kennismakingsgesprek